

Петро Зуб

*100-річчю заснування Чернігівського
музичного училища присвячується*

**Ангеліна Олександрівна
Стрига**

Чернігів 2003

ББК 85.313. (4УКР)

С 85

Зуб П.Г. Ангеліна Олександрівна Стрига. –
Чернігів, 2003. – 24 с.: іл.

П.Г. Зуб – доцент Чернігівського педагогічного університету ім. Т.Г. Шевченка, член спілки письменників України, лауреат премії ім. М.М. Коцюбинського, заслужений працівник культури України, відмінник народної освіти.

Грати краще від усіх! – навдивовижу прості і ясні вимоги людини, що стрімко йде давно обраною світлою дорогою мистецтва, до себе, своїх колег і учнів, вимоги, що стали її життєвим кредо.

Така Ангеліна Олександрівна Стрига, викладач Чернігівського музичного училища ім. Л.М. Ревуцького, справжній майстер своєї справи, голова предметної циклової комісії відділу народних інструментів, солістка і організатор блискучого тріо баяністів, заслужений працівник культури України, якій і присвячена ця книга.

Видання присвячене 100-річчю заснування Чернігівського музичного училища. Адресоване викладачам, студентам закладів культури.

Відп. за вип.: П.В. Грищенко
Комп'ютерний набір: Л. Раєвич
Ризограф Чернігівської ОУНБ ім. В.Г. Короленка
Тираж 150

© Зуб П.Г., 2003

За що люблять викладача Чернігівського музичного училища ім. Л.М. Ревуцького Ангеліну Олександрівну Стригу її учні і випускники?

За порядність, доброту і високий професіоналізм. Щоб зрозуміти це, треба побувати у неї на заняттях по класу баяна, диригування. В училищі вона вже працює 38 років. Це невисока, темноволоса жінка, з обличчям народженим для посмішки, з привітними очима, надзвичайно сильна внутрішнім настроєм, втративши чоловіка, продовжує стрімко іти далі, давно вибраною дорогою, дорогою світлого мистецтва, яка потребує надзвичайної напруги, часто зовсім не жіночої. Ось як писав колись у своїй статті заступник директора з навчальної роботи нині покійний В.Г. Недашківській: „Ще навчаючись в Чернігівській музичній школі у викладачів В.Ф.Омельяненко та М.І. Стриги, вона виявила неабиякі музичні здібності, настирливість і працьовитість, велике стремління до знань. Це дало їй змогу успішно скласти вступні екзамени до Київського музичного училища ім. Р. Глієра. Як здібну ученицю її зараховано у клас Заслуженого артиста УРСР, Лауреата республіканського конкурсу виконавців, вдумливого музиканта і чудового фахівця І.І. Журомського. Роки навчання в училищі ім. Р. Глієра досить позитивно вплинули на формування її поглядів на роль і призначення мистецтва в суспільному житті.

Ангеліна Олександрівна настирно оволодіває технікою гри на музичних інструментах, щоб у майбутньому і самій навчати інших великому мистецтву музики, пропагувати її засобом свого інструменту...

Далі навчання у Київській консерваторії ім. П.І. Чайковського у класі заслуженого діяча мистецтв УРСР, професора М.М. Геліса. В консерваторії Ангеліна Олександрівна ще більше захоплюється музикою, маючи до цього ґрунтовну підготовку з фаху.

Всебічне обізнана з питань музичного мистецтва, беручи активну участь в громадському житті. А. Стрига веде постійну кропітку роботу в Чернігівській музичній школі, а згодом у Чернігівському музичному училищі як викладач, голова предметно-циклової комісії відділу народних інструментів.”

Ці слова В.Г. Недашківського, колеги по роботі, як найкраще характеризують Ангеліну Олександрівну Стригу.

Ця жінка володіє зовнішнім і внутрішнім магнетизмом. Учні, котрі навчаються грі на баяні горнутья до неї, як до матері. Вимогливої і справедливої, ніжної і розумної. І, звичайно ж, люблячої. Скільки їх було у неї! А не забувають: пишуть, дзвонять, навідуються. Був свідком, коли до класу один за одним заходили разом з її друзями-колегами і вихованці – з квітами, щирими вітаннями з днем народження. Обіймали, цілували, довголіття їй щастя бажали. І пригадалися мені прості, але цікаві вуличні картини: іде гурт молодих людей центральним проспектом міста, а серед них – жінка, котра слухає їх, купається в юначому веселому гомоні, як у музиці щасливого і безкінечного життя. То все вихованці Ангеліни Олександрівни Стриги. Проводжають її після занять із музичного училища додому. Повірте, не кожного учителя у будні віншує такий говіркий і щирий супровід.

Ангеліну Олександрівну знаю десятки літ і не перестаю захоплюватись нею, дивуватись її працездатності, діловій, а не крикливій вимогливості. Вона з тих людей, котрі завжди досягають поставленої мети.

школи-

**Урок з учнем
практики**

Чернігівці знають її, як солістку і організатора блискучого тріо баяністів, до складу якого, окрім неї, ввійшли її колишні учні-випускники училища Лауреат республіканського конкурсу Володимир Фалалеев та Микола Олексієнко. Не забудеться, як приймали слухачі у їхньому виконанні „Український танок” та „Болеро” К. Мяскова, „Концерт ре-мінор” А. Вівальді, „Навару” П.Сарасате, „Розсипуху” В. Грідіна, „Італійську польку” С. Рахманінова, „Чардаш” М. Різоля, увертюру до опери „Руслан і Людмила” М. Глінки та багато інших творів.

Якось запитав одного з учасників тріо, Миколу Васильовича Олексієнко, теперішнього керівника оркестрової групи заслуженого народного хору „Десна”, викладача міської музичної школи № 2 про те, як проходили репетиції тріо і які вимоги ставила Ангеліна Олександрівна під час їхньої творчої роботи. І почув лаконічну відповідь: – Вимоги були навдивовижу прості і ясні – грати краще від усіх! У цьому і є уся Стрига.

**Тріо у складі зліва направо: М. Олексієнко, А. Стрига,
В. Фалалєєв**

Автобіографія А.О. Стриги широка і цікава.

...Геля народилась 3 лютого 1941 року в м.Рузаївка в Мордовії в сім'ї залізничників. З малих літ пам'ятає батькове обличчя, обціловане буйними вітрами Оренбуржжя, України, інших країв, через які пролягали його маршрути. Війна застала сім'ю в Куйбишеві, звідки Олександр Ілліч Гришин і вирушив на фронт, подолавши тяжкий військовий шлях аж до Берліна. Після війни доля закинула його до Прилук, а згодом до Чернігова, де був заступником начальника залізничного депо.

Геля навчалась у середній школі і в музичній школі № 1. Батько чудово грав на багатьох музичних інструментах, а тому й хотів, щоб обидві доньки – Людмила і Геля – вирости музикантами. Директор музшколи Д.А. Мартиненко і баяніст М.І. Стрига одразу закріпили талановиту Ангеліну, і вона з тих пір не розлучалася з баяном.

ат
к

Б
ь
и:

Гришин Олександр Ілліч і Гришина Ніна Олексіївна

Автобіографія

Я, Стрига Ангеліна Олександрівна, народилася 3 лютого 1941 року в м. Рузаївка в сім'ї залізничника, потім ми переїхали в м. Куйбишев, де нас і застала війна.

В 1945 р., коли батько повернувся з фронту, його по роботі перевели в м. Прилуки, там я і пішла у перший клас у 1948 р.

В 1951 р. за призначенням батька переїхали в м. Чернігів.

В 1953 р. поступила до музичної школи.

В 1958 р. закінчила 10 класів, і поступила на роботу по музиці в школу-інтернат малозрячих дітей.

В 1959 р. поступила до Київського музичного училища ім. Р. Глієра на відділ народних інструментів по класу баяна на заочне відділення, і перейшла на роботу в дитячу музичну школу № 1 викладачем по класу баяна.

В 1964 р. закінчила музичне училище і поступила до Київської державної консерваторії ім. П.І. Чайковського на оркестровий факультет.

З 1965 р. стала працювати викладачем по класу баяна і диригування в Чернігівському музичному училищі ім. Л.М. Ревуцького.

З 1967 р. мене затвердили головою предметно-циклової комісії відділу народних інструментів і керую методичним об'єднанням викладачів музичних шкіл області.

В 1968 р. приймала участь в Республіканському конкурсі виконавців на народних інструментах, де удостоєна звання Дипломанта.

В 1969 р. закінчила консерваторію.

В 2003 р. затверджена на посаду заступника директора з методичної роботи.

Після десятирічки спробувала вступити до педінституту, але не пройшла за конкурсом. Рік пропрацювала на овочесушильному заводі. Цілком випадково зустрілася з колишнім учителем Михайлом Івановичем Стригою, його щире слово переконало податися до Київського музичного училища ім. Р.М. Глієва. Послухалась. Вступила. Їй пощастило – навчалася в чудового педагога й музиканта, заслуженого артиста України Івана Івановича Журомського, в якого раніше навчався і М.І. Стрига. Закінчивши училище, вступила до столичної консерваторії ім. П.І.Чайковського. і знову їй поталанило: навчалася в заслуженого діяча мистецтв, професора Марка Мойсейовича Геліса. Він, як професіонал – піаніст і гітарист, дав змогу А. Стризі отримати не лише вичерпні можливості оволодіння баяном, а й широкі та глибокі знання з історії музичного мистецтва. Її знала й шанувала не лише Україна, а й закордон.

Володіння готово-виборним баяном вимагає неабиякої наполегливості, уміння поєднувати одночасну гру двох рук, не менш віртуозно, аніж на фортепіано. В стінках консерваторії на класичному репертуарі продовжувалася самовіддана робота над звуком і технікою гри, мистецтвом динаміки, умінням приборкувати зайві емоції не тільки на екзаменах, а й під час сценічних виступів. Опанувала твори

світової музики і сучасних вітчизняних авторів. Ще студенткою Ангеліна стала дипломантом першого республіканського конкурсу гри на народних інструментах.

Ангеліна Стрига, Заслужений артист України Анатолій Тихончук і Народний артист України, професор Володимир Бесфамільнов

З 1965 року і до цього часу працює викладачем по класу баяна і диригування в Чернігівському музичному училищі ім. Л.М.Ревуцького. З 1967 року – голова предметно-циклової комісії відділу народних інструментів, керує секцією народних інструментів методичного об'єднання викладачів музичних шкіл області.

Тут розкрився її щедрий талант педагога і наставника. Вона заснувала баянну школу в училищі, і тепер потрапити до її класу за фахом – почесна подія для кожного із вступників, а водночас і нелегка ноша, бо саме тут й розпочинається справжня багатогодинна, часом виснажлива праця. Праця і творчість. І лише той, хто витримує ці навантаження, стає не тільки високопрофесійним майстром, а й людиною високої духовності, учителем, який несе здобуті знання і мистецтво в музичні школи, Будинки культури. Не дивно, що більше ста вихованців Ангеліни Олександрівни вступили до вищих мистецьких закладів.

А.О. Стрига серед своїх учнів

Хочеться назвати колишніх учнів А.О. Стриги: доцента Ніжинського педуніверситету ім. М.В.Гоголя, Заслуженого артиста України Володимира Дорохіна, нинішнього директора Чернігівського музичного училища ім. Л.М. Ревуцького, Заслуженого діяча мистецтв України Володимира Суховерського, лауреата республіканського конкурсу Володимира Фалалєєва, нинішнього керівника оркестру народних інструментів, заслуженого діяча мистецтв України Володимира Гаркушу, головного диригента Дніпропетровського оперного театру, заслуженого працівника культури України Володимира Хорта, художнього керівника самодіяльного заслуженого хору України тресту „Київміськбуд – 4”, Василя Несторенка – заслуженого працівника культури України, композитора, керівника Козелецького народного хору „Льоноцвіт”, Миколу Збарацького – відомого тепер на Україні і за рубежом композитора, лауреата премії ім. М. Коцюбинського, Олександра Іванька – композитора і вихователя юних баяністів та акордеоністів у Бахмацькій музичній школі.

**Заслужені артисти України, лауреати міжнародних конкурсів
Микола Шумський та Володимир Дорохін**

Не лише природний хист треба мати, щоб стати гарним учителем і методистом. Для цього потрібні чималий внутрішній запас енергії, особлива працелюбність, терплячість, інші рідкісні якості. Бо уміти самому бездоганно володіти інструментом – це ще не означає, що можеш навчати інших техніці гри, відчуття ритму, віртуозного художнього виконання музичних творів, артистизму на сцені. Треба мати оту божу іскру, що запалює інших, передавати своє вміння учням, заохочувати так, щоб вони рівнялись на тебе. Але не копіювали тебе, а знаходили себе у творчості, своє трактування у творенні музичних образів, що виділяються між сотнями інших.

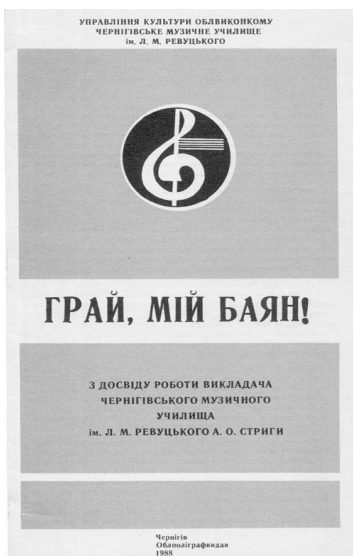
Будучи головою предметно-циклової комісії, А.О.Стрига очолює ще й обласне методичне об'єднання викладачів музичних шкіл відділу народних інструментів, заступник директора з методичної роботи. Вона підготувала понад вісімсот методичних розробок, виступає з доповідями, ділиться знаннями й інформацією,

**Заслужені діячі мистецтв України Володимир Гаркуша і
Володимир Суhoverський**

почерпнутими на міжнародному семінарі баяністів-акордеоністів в Болгарії, на міжнародних конкурсах в м. Кривий Ріг та Італії.

Більше десяти років як обласне управління культури і музучилище видали буклет „Грай, мій баян”, у якому розкривається досвід роботи нині уже заслуженого працівника культури України – викладача училища Ангеліни Олександрівни Стриги.

Лауреат Міжнародних конкурсів Ігор Саєнко (зліва), учасник квартету баяністів ім. Різоля Київської Національної філармонії (кер. Народний артист України С.С. Грінченко)

Достойно оцінено її працю.

Володимир Фалалєєв за диригентським пультом

Медаль від імені Президіума Верховної Ради СРСР „За доблестный труд. В ознаменовании 100-летия со дня рождения В.И. Ленина”.

Медаль „Ветеран труда”.

Почесна відзнака Міністерства культури і мистецтв України „За багаторічну плідну працю в галузі культури”.

Знак „Победитель социалистического соревнования 1973 года”.

Знак „Отличник культурного шефства над Вооруженными Силами СССР”.

-12-

Управление культуры Моссовета
МЕТОДИЧЕСКИЙ КАБИНЕТ

Центральный Дом культуры
ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИКОВ
(Комсомольская пл., 4)

Государственное концертно-
гастрольное объединение РСФСР
Московская концертная организация
МОСКОНЦЕРТ

Воскресенье

19

марта 1967 года

Абонемент № 12

НАРОДНЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ

3-й концерт

Гендель-Томсон	— Пассакалия
Степовой	— Прелюд памяти Шевченко
<i>Шойбен</i>	— Вальсы: № 13, 14
	— Ноктюрн ми бемоль мажор
	— Скерцо си бемоль минор
Мяснов	— Концерт
Белов	— „Степь да степь кругом“
(русская народная песня)
Мяснов	— Русское скерцо
Лист	— Венгерская рапсодия № 6

ИСПОЛНИТЕЛЬ

Ангелина СТРИГА

(б а я н)

Начало концерта в 15 часов

тел. м. д. в. к. 2030—500

Справки по телефону
Е 6-29-38

Учні А.О. Стриги, які стали переможцями конкурсів
в Україні і за кордоном

1	Кириченко Т.	1973	Київ	Лауреат Республіканського конкурсу-огляду, I місце
2	Фалалєєв В.	1973	Київ	Лауреат Республіканського конкурсу-огляду, II місце
3	Суховерський В.	1983	Саратов	Лауреат конкурсу ім. І. Паницького, I місце
4	Семенович Г.	1977	Київ	Лауреат Республіканського конкурсу, I місце
5	Борщ О.	1986	Брянськ	Лауреат зонального конкурсу, I місце
6	Бушмакін С.	1986	Брянськ	Лауреат зонального конкурсу, III місце
7	Бушмакін С.	1986	Вороніж	Лауреат Республіканського конкурсу, I місце
8	Матусевич І.	1988	Чернігів	Лауреат зонального конкурсу, I місце
9	Моргун С.	1989	Сіверодонецьк	Лауреат Республіканського конкурсу, II місце
		1990	Гомель	Гран Прі зонального конкурсу
		1990	Ульяновськ	Лауреат Всесоюзного конкурсу, II місце
		1994	Вороніж	Дипломант Всеросійського конкурсу
10	Карпенко І.	1990	Гомель	Лауреат зонального конкурсу, III місце
11	Крецула С.	1991	Сіверодонецьк	Лауреат Республіканського конкурсу, II місце
12	Дорохін В.	1992	Бішкек	Лауреат Міжнародного конкурсу, I премія
13	Собко А.	1992	Кривий Ріг	Лауреат першого Всеукраїнського конкурсу, II премія
		1993	Чернігів	Лауреат обласного конкурсу „Нові імена”
		1993	Київ	Лауреат Республіканського конкурсу „Нові імена”
		1994	Чернігів	Лауреат обласного конкурсу

		1994	Вороніж	конкурсу „Нові імена” Лауреат Всеросійського конкурсу, I місце
		1994	Гомель	Лауреат зонального конкурсу, I місце
14	Тріо: Собко А., Слушна І., Климович О.	1994	Гомель	Лауреати зонального конкурсу, I місце
15	Падій Л.	1995	Чернігів	Дипломант обласного конкурсу „Нові імена”
16	Дьомочка О.	1995	Луганськ	Дипломант Всеукраїнського конкурсу
17	Моргун В.	1996	Брянськ	Дипломант Міжнародного конкурсу
18	Кожан О.	1996	Чернігів	Лауреат обласного конкурсу „Нові імена”
		1996	Київ	Лауреат Республіканського конкурсу „Нові імена”
19	Собко А.	1994	Київ	Лауреат і стипендіат Республіканського конкурсу „Нові імена”
20	Корінь І.	1996	Івано- Франківськ	Лауреат Республіканського конкурсу, I премія
21	Собко А.	1996	Німеччина	Дипломант Міжнародного конкурсу
22	Борщ О.	1997	Німеччина	Лауреат Міжнародного конкурсу, I премія
23	Падій Л.	1998	Італія	Лауреат Міжнародного конкурсу, I премія
24	Дреманович Ю.	1998	Японія	Лауреат Міжнародного конкурсу, I премія
25	Саєнко І.	2001	Полтава	Лауреат Міжрегіонального конкурсу, I премія
26	Падій Л.	2000	Італія	Лауреат Міжнародного конкурсу у двох номінаціях, Гран Прі і I премія
27	Саєнко І.	2001	Кривий Ріг	Лауреат Міжнародного конкурсу, III премія
28	Саєнко І.	2001	Італія	Лауреат Міжнародного конкурсу, I премія
				Лауреат Всеукраїнського

29	Сентіщев І.	2002	Кіровоград	конкурсу, II місце Лауреат Всеукраїнського
30	Єрмоленко Л.	2002	Кіровоград	конкурсу, III місце Дипломант
31	Василенко В.	2002	Кіровоград	Всеукраїнського конкурсу Лауреат Міжнародного
32	Верещако Л.	2003	Кривий Ріг	конкурсу, III премія Лауреат Міжнародного
33	Саєнко І.	2003	Кривий Ріг	конкурсу, III премія Лауреат Міжнародного
34	Верещако Л.	2003	Італія	конкурсу у двох номінаціях, I і II премії

Тричі Лауреат Міжнародного конкурсу Верещако Людмила

Щойно Ангеліна Олександрівна повернулася з Італії, куди возила на міжнародний конкурс баяністів і акордеоністів свою студентку II курсу Людмилу Верещако, яка стала лауреатом у двох номінаціях.

А.О.Стрига і Л. Верещако з головою журі Міжнародного конкурсу в Італії відомим композитором, лауреатом Міжнародного конкурсу Володимиром Даниловичем Зубицьким

Про Ангеліну Олександрівну неодноразово писали Республіканські і обласні газети, цікаві статті давали до друку її колеги і кореспонденти: Л.Боднарук, Е.Цесар, П. Куценко, Н. Богданова і інші.

Береже як найдорожчу реліквію статтю, надруковану же в „Комсомольському гарті” про свого першого вчителя, чоловіка, незабутнього друга Михайла Івановича Стригу.

Ангеліна Олександрівна Стрига щиро дякує своїм батькам – Ніні Олексіївні та Олександрю Іллічу Гришиним, що наділили її чудовими здібностями музиканта, а вона в свою чергу передала свій талант донці-теоретику Тані і онукові Данилку, який має неабиякий хист до музики, до танців, до іноземних мов.

– Пишаюсь таким внуком, – завжди розчулено всміхається Ангеліна Олександрівна Стрига.

Данило за роялем

І я, як давній шанувальник її мистецтва, бажаю великого людського щастя, сонця і добра.

Петро Зуб,
Доцент ЧДПУ ім. Т.Шевченка,
Заслужений працівник культури України

З досвіду роботи А.О. Стриги

Творчість, пошук, експеримент – це раціональне, добре вивірене використання методів і прийомів, які допоможуть викладачеві піднятися ще на один щабель педагогічної майстерності. Вдосконалення педагогічної майстерності викладача – це вимога часу, обумовлена розвитком педагогічної науки і середньої спеціальної школи. Тому добре поставлена робота по вивченню досвіду в край необхідна.

Глибоке розуміння народного мистецтва, бережливе ставлення до нього, професійне володіння народними інструментами виховує у студентів А.О. Стрига.

Перші кроки майбутнього музиканта були зроблені в стінах музичної школи у викладача М.І. Стриги. Поступово наполегливість, устремління, музичні здібності, наявність необхідних знань і навичок привели Ангеліну Олександрівну до Київського музичного училища ім. Р. Глієра, а потім до Київської консерваторії ім. П. Чайковського. Пощастило і з викладачами. Це – Заслужений артист України І.І. Журомський і Заслужений діяч мистецтв України професор М.М. Геліс, знання і вміння яких допомогли Ангеліні Олександрівні виховувати пізніше своїх учнів. що стосується учнів, то вони дуже різні за рівнем підготовки, віком, індивідуальним характером. А це важливий фактор, що впливає на подальший розвиток. До цього слід додати ще рівень сумлінності у підготовці до уроків, систематичність самостійних занять на інструменті. І в цьому вирішальну роль відіграє педагог, як керівник і наставник. Звичайно, не завжди успіх приходить негайно. В процесі роботи виникають проблеми різного характеру, але бажаний кінцевий результат все ж таки стає очевидним.

Ще працюючи в Чернігівській музичній школі № 1, Ангеліна Олександрівна підготувала 20 учнів, які вступили і успішно закінчили музичні училища України.

А.О.Стрига працює в Чернігівському училищі ім. Л.М.Ревуцького з 1965 р. за цей період вона підготувала понад ста п'ятдесяти спеціалістів, а більше ніж сто її вихованців закінчили або навчаються у вищих навчальних закладах. Результати її досягнень як викладача підтверджують значні успіхи у різних конкурсах. Так, переможцями Республіканських, Всесоюзних, Міжрегіональних та Всеукраїнських конкурсів стали до п'ятдесяти її вихованців, а слідуючи: В. Дорохін, В. Моргун, А. Собко, О. Борщ, Ю. Дреманич, Л. Падій, І. Саєнко та Л. Верещако удостоїлись звання Лауреатів Міжнародних конкурсів.

Багато хто з вихованців Ангеліни Олександрівни самі навчають творчу молодь в музичних школах, училищах, вузах нашої країни. А такі колишні учні як заслужений діяч мистецтв України В. Суховерський, Лауреати республіканських конкурсів Г. Карнаух і В. Фалалєєв – працюють в рідному училищі. Всі вони і по цей час залишаються членами її класу. Адже в кожному з них частка душі педагога, знання, які вона передала їм, не шкодуючи сил, часу, енергії, творчого натхнення. У класі часто проходять вечори-спогади, де збираються колишні учні, і в атмосфері затишку і творчості згадують про минулі успіхи і невдачі, про свята і будні пори навчання, розповідають улюбленому педагогу про сумніви і радості сьогодення.

Традицією стали двосторонні вечори-концерти, які приносять велику користь. По-перше, тому, що виховують естрадну витримку. По-друге, такі вечори – це стимул для занять. І нарешті – це один із шляхів вдосконалення виконавської майстерності.

На афішах нерідко можна зустріти прізвища учнів класу А.О.Стриги. це свідчить про активність їх у концертній діяльності, взагалі, про ту виняткову роль концертної практики, яка допомагає виховати майбутнього музиканта.

Вихованці Ангеліни Олександрівни часті гості в музичних школах області. Їх виступи завжди отримують схвальну оцінку. Слухачі відзначають музикальність, технічну майстерність, вміння донести зміст під час складних творів до аудиторії. Такі концерти нерідко є живою ілюстрацією того, яких результатів можна досягти, використовуючи прогресивні принципи методики. А допомагати музичним школам області – це одне з важливих завдань педагога-методиста.

Видобувати чарівні звуки з такого популярного і разом з тим складного інструмента, як багато-тембровий

готово-виборний баян, дарувати людям прекрасне, мудре мистецтво – ось сенс життя А.О. Стриги. Вона сама багато виступала. Можна налічити понад сто сольних концертів, які вона дала не тільки в області, але й у столицях – Москві, Києві. З 1979 року Ангеліна Олександрівна виступає з концертами у складі тріо баяністів. В цьому ансамблі також її колишні вихованці: Володимир Фалалєєв і Микола Олексієнко.

Впродовж багатьох років А.О.Стрига є одним з провідних музикантів-методистів області. Вона систематично виступає з лекціями, концертами, доповідями, дає відкриті уроки. Все нове, прогресивне, що зв'язано з викладанням готово-виборного баяну на конференціях у Москві, Києві, Мінську, Вороніжі, Ростові-на-Дону та інших містах, не пройшли без її присутності.

В училищі Ангеліну Олександрівну знають як людину неспокійної вдачі, людину, що вболіває за загальну справу. Слід зазначити, що за час існування (з 1961 р.) відділ народних інструментів підготував 720 спеціалістів. З них 330 чоловік отримали вищу освіту і нині працюють в учбових закладах, у професійних та самодіяльних колективах, 96 стали Лауреатами різних конкурсів, а 15 – Лауреати Міжнародних конкурсів. Мають звання. Заслужені діячі мистецтв: В. Суховерський, М. Сукач, В. Гаркуша; Заслужені артисти України: В. Дорохін; Заслужені працівники культури України: В. Хорт, В. Несторенко; Лауреат премії ім. М. Коцюбинського – М.Збарацький.

За високі показники в роботі, великий внесок у справу підготовки молодих спеціалістів і виховання підростаючого покоління, а також пропаганду музичного мистецтва, А.О.Стрига нагороджена: Почесне звання „Заслужений працівник культури України”; медалі: „За доблесний труд”, „Ветеран праці”; знаки: міністерства культури і мистецтв, „Відмінник культурного шефства над

збройними силами СРСР”; Почесні грамоти і подяки: ЦКЛКСМУ, Міністерства культури України, виконкому Чернігівської обласної Ради народних депутатів, обласного управління культури, училища. Більш ніж 200 відгуків про роботу викладача А.О. Стриги надруковано в Республіканській. Обласній та районній пресі.

Досвід роботи викладача А.О. Стриги продовжує вивчатись. Аналіз і узагальнення свого досвіду надає повсякденній праці творчого характеру, робить цю нелегку працю джерелом справжньої радості і натхнення.

„Якщо ви хочете, щоб педагогічна праця давала вчителю радість, щоб повсякденне проведення уроків не перетворилось в нудну, одноманітну повинність, ведіть кожного вчителя на щасливу стежку дослідження... Стає майстром педагогічної роботи той, хто відчув у собі дослідника”, – говорив В.О. Сухомлінський.

Репертуарний список сольних виступів А.О. Стриги

1. І.С. Бах – Токата і fuga ре мінор
2. І.С. Бах – Чакона
3. І.С. Бах – органна прелюдія і fuga ля мінор
4. І.С. Бах – органна прелюдія і fuga до мінор
5. І.С. Бах – Прелюдії і fugи. ДТК I том № 2, 5, 6,
8, 12;
ДТК II том № 2, 4, 8, 12, 21
6. Ф. Ліст – „Погребальное шествие”
7. В. Моцарт – Сонати № 12, 27, 10
8. М. Чайкін – Соната № 1 в 4-х частинах
9. М. Чайкін – Концерт № 1 в 3-х частинах
10. Л. Бетховен – Соната № 8, 14
11. О. Холмінов – Сюїта в 4-х частинах
12. Ф. Шопен – Скерцо сі бемоль мажор
13. Ф. Шопен – Ноктюрни: до мінор, мі бемоль
мажор, фа мінор
14. Ф. Шопен – Вальси № 1, 2, 3, 10, 11, 12
15. І. Шамо – М. Різоль – Донецька кадрили
16. М. Різоль – Угорський танець „Чардаш”
17. М. Глінка – Краков'як з оп. „Іван Сусанін”
18. В. Грідін – Святковий хоровод
19. В. Грідін – Обробка р.н.п. „Утушка луговая”
20. О. Месіан – Хорол
21. М. Лисенко – Прелюд „Знемога і дождіаніє”
22. Я.Степовий – Прелюд пам'яті Т.Г. Шевченка
23. М.Калачевський – Романс
24. К.Мясков – Концерт № 1 в 3-х частинах
25. В. Дикусаров – Концерт в 3-х частинах
26. К.Мясков – Український танець
27. Ф.Ліст – Кампанела
28. М. Мошковський – Іспанський каприс
29. Л. Репніков – Капричіо

30. І. Штраус – І. Яшкевич – Весняні голоси. Вальс